

Bầy Chim Sẻ Bay Rồi

Chim sẻ thật dễ thương, biết là ngày nóng quá, chúng bay lên núi cả, chúng bay về rừng sâu...Dù chúng bay đâu đâu, tối cũng về tổ ngủ...khi lũ người tứ xứ / mơ hoài chuyến hồi hương!

Không nói đã rất buồn, nói, đoạn trường từng khúc...Khi không mà tủi nhục, ai khiến dân Việt mình?

Xưa, có truyện Tân Thanh...nay có tình Cố Cựu! Sáng sáng tiếng chim khứu / hót vang trong lồng son, có người nghe...khóc ngon, có người cầm nước mắt!

Trời, Đông Tây Nam Bắc, mình, chỉ có Bắc Nam, từ cái con sông Gianh / rồi tới dòng Bến Hải. Sư cứ nói Sư phải, Vãi cứ nói Vãi hay...bỗng dưng có một ngày...gọi là Ngày Giải Phóng! Trời phương Nam, bong bóng...bay về đâu về đâu?

Tôi đang ngó bồ câu / gặt gù trên mái ngói...
Tôi cầm tia nắng rọi / đâm vào trái tim tôi!

Máu tôi chảy có vôi. Con voi thấy đi tránh. Cha mẹ mờ hoang lạnh / nước lũ cuốn trôi chưa? Trời nắng, nóng, không mưa, nhớ ời cây dừa lão, nhớ chỗ đặt ông Táo, nhớ tiếng chuông Chùa chuông...Nhớ đám cỏ bên đường / nhớ màu sương lờn lợt...Nguyễn Du trăm năm trước...bước bước vào trong Thơ! (*)

Hồi Hương...một giấc mơ! Thương Trời ơi Cố Quận...Người, ống quần cầm, xắn...Người, nước mắt cầm, rơi! Bầy chim sẻ bay rồi, tôi còn ai tâm sự?

Trần Vấn Lệ